

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1839.]

[ΑΡΙΘ. 26]

Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ.

ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ, ή πρωτεύουσα τῆς Βεγγαλίας, καὶ ἡ ἔδρα τῆς κατὰ τὴν Ἰνδίαν ὑπερτάτης Βρετανικῆς ἀρχῆς, κεῖται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἢ ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ποταμοῦ Οὐγλίου*, εἰς 22° 23' Β. πλάτους, καὶ 88° 28' Α. μήκους, περὶ τὰ ἑκατὸν μίλια τῆς θαλάσσης ἀπέχουσα. Ἡ τοποθεσία της δὲν λογίζεται ποσῶς ὑγιεινή.

Καταρχὰς τῆς παρελθόντος ἑκατονταετηρίδος, ἡ Καλκούττα δὲν ἦτο παρὰ κώμη ἀσήμαντος, ἀπὸ γεωργούς κατοικουμένη. Πρῶτον κατέστησαν ἐνταῦθα ἐμπορεῖον οἱ Ἀγγλοι τὸ 1698· ἀλλὰ τόσον βραδέως ηὗξανεν ἡ πόλις διὰ πολλὰ ἔτη, ὥστε τὸ 1756 δὲν περιεῖχεν ὑπὲρ τὰς 70 Εὐρωπαϊκὰς οἰκίας. Διὰ νὰ ὑπερασπίζεται ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Μαχαρατῶν, περιέσκαψαν εἰς αὐτὴν τάφρον, ητὶς ὅμως ὀλίγον ἵσχυσε κατὰ τῆς προσβολῆς τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Βεγγαλίας, γενομένης Ἰούνιον 1756. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ ἐμπορεῖον ἐγκατελείφθη ἀπὸ τὸν κυβερνήτην, τὸν στρατηγὸν, καὶ πολλοὺς ἄλλους Εὐρωπαίους ὑπουργούς καὶ παροίκους. Ἐλαθέντος δὲ τοῦ τόπου, οἱ πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ μείναντες Ἀγγλοι ἐκλείσθησαν εἰς μικράν τινα νοσώδη φυλακὴν, λεγομένην Μέλαιναν Τρύπαν, καὶ ἀπὸ 146, οὕτω ἐγκλεισθέντας τὴν νύκτα, μόνον 23 εὐρέθησαν ζωτανοὶ τὸ πρωΐ· τοὺς λοιποὺς ἐδανάτωσεν ὁ διεφθαρμένος ἄντρος. Τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀκολούθου ἔτους, ἐφθασαν ἀπὸ Μαδρὰς εἰς τὸν Γάγγην πέντε πολεμικὰ πλοῖα, φέροντα μεθ' ἑαυτῶν 2400 στρατιώτας, καὶ μετὰ προσβολὴν δύο μόνον ὥρῶν ἀνέκτησαν τὴν Καλκούτταν.

* Οὐγλιος καλεῖται εἴς των δύο μεγάλων κλάδων, εἰς τοὺς ἑπούλους σχίζεται ὁ Γάγγης.

Περὶ τὸ 1760 ὠκεδόμησαν οἱ Ἀγγλοι φρούριον ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ Οὐγλίου, τὸ ὄποιον ἐκαλεσαν Φρούριον Γυλιέλμου. Κεῖται ὡς ἐν τέταρτον τοῦ μιλίου κατὰ τῆς πόλεως, ἔχει δὲ ὀκτάεδρον σχῆμα· πέντε ἀπὸ τὰς πλευρὰς, αἱ πρὸς τὴν Ἑηράν, εἶναι τακτικαῖ· τρεῖς δὲ, εἰς τὸν ποταμὸν βλέπουσαι, ἔχουν τὰς γραμμὰς αὐτῶν παρηλλαγμένας κατὰ τοῦ τόπου τὰς περιστάσεις. Τοῦτο λογίζεται τὸ τακτικώτερα οἰκοδομημένον φρούριον εἰς τὴν Ἰνδίαν. Τὰ τείχη εἶναι μὲν χαμπλὰ, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐντὸς αὐτῶν παρὰ δίλγαι οἰκοδομαῖ· ἀλλ' ἔχουν τοσαῦτην ἔκτασιν, ὥστε 10,000 ἀνδρῶν ἡθελαν χρειασθῆν διὰ νὰ τὰ προφυλάξωσιν ἀρμοδίως εἰς καιρὸν ἐφόδου. Διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ λογαριάζεται ὅτι ἔξαδεύθησαν δύο ἐκατομμύρια λίτραι στηρλίναι. Τὰ κυριώτερα κανονοστάσια εὑρίσκονται πρὸς τὸν ποταμὸν, διεν ὑπάρχει καὶ μεγαλύτερος κίνδυνος προσβολῆς.

Τὸ μεταξὺ τοῦ φρουρίου καὶ τῆς πόλεως διάστημα, καλούμενον ἡ Πλατεῖα, περιέχει τὸν οἰκον τοῦ κυβερνήτου, δῆστις εἶναι τὸ ὡραιότερον κτίριον τῆς Καλκούττας· συνίσταται δὲ ἀπὸ κέντρον μὲ τέσσαρας πτέρυγας, μίαν εἰς ἑκάστην γωνίαν, συνενωμένας διὰ κυκλοειδῶν περασμάτων. Τὸ κεντρικὸν οἰκοδόμημα περιέχει δύο ὡραιοτάτους θαλάμους, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν κατώτερον, ἀπὸ μάρμαρα ἐστρωμένον, ὑποστηρίζουν στῦλοι Δωρικοί· τὸν δὲ ἀνώτερον, χρησιμεύοντα ὡς θάλαμον χοροῦ, Ἰωνικοί. Τὰ ἴδιαίτερα δωμάτια, τὸ βουλευτήριον, καὶ ἄλλα γραφεῖα, περιέχονται εἰς τὰς πτέρυγας. Εἰς μίαν γραμμὴν μὲ τὸ κτίριον τοῦτο εἶναι σειρά μεγαλοπρεπῶν οἰκοδομῶν, μὲ ἡλιακοὺς εύρυχώρους.

Ἡ πόλις ἔκτείνεται τέσσαρα ἡμίσια μίλια κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ποταμοῦ· τὸ πλάτος αὐτῆς διαφέρει, ἀλλὰ κατὰ μέσον δρον εἶναι ἐν ἡμίσιον μίλιον. Τὰ μέρη, δηποι οἱ Εὐρωπαῖοι διατρίβουν, κατέχονται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπὸ εὐμόρφους χωριστὰς οἰκίας, κατεσκευασμένας ἐκ πλίνθου ὅπτης, καὶ ἀσβεστωμένας ἔχωνται, ὥστε φαίνονται ὡσὰν μαρμάρινα παλάτια. Ἡ κυριωτέρα τετράγωνος πλατεῖα ἔχει ἀπὸ ἑκάστην πλευρᾶν 1500 ποδῶν ἔκτασιν, εἰς δὲ τὸ μέσον εὐρύχωρον δεξιαμενὴν, 60 πόδας βαθεῖαν, περικυκλωμένην ἀπὸ τοῖχον καὶ κιγκλίδας, καὶ μὲ βήματα ἐσωθεῖν φθάνοντα ἔως εἰς τὸν πάτον. Πρὸ τινῶν χρόνων ἦνοιχθοῦ ὁδὸς ἔξικοντα ποδῶν πλάτους, τὸ κέντρον τῆς πόλεως διαπερνῶσα κατὰ τὴν μακροτάτην αὐτῆς διάμετρον·

έγιναν δὲ καὶ διάφοροι πλατεῖαι τετράγωνοι, αἵτινες, ὡς ἡ ἥδη περιγραφεῖσα, ἔχουν ἕκαστη δεξαμενὴν εἰς τὸ μέσον περικυκλωμένην ἀπὸ καταφύτους περιπάτους. Προσέτι ἐσχηματίσθη μόλος, ἀπὸ δύο ἔως τρία μῆλα τὸ μῆκος, ἐπὶ τῆς ὅχθης τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν πόλιν ἐκτεινόμενος. Ἐχει δὲ πολλὰς βαθμίδας, αἵτινες χρησιμεύουν καὶ διὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν πραγμάτων καὶ διὰ τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐντοπίων εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι τὰς διατεταγμένας ὑπὸ τῆς θρησκείας των συχνὰς ἀπολούσεις.

Τὰ κυριώτερα δημόσια οἰκοδομήματα, ἐκτὸς τῆς οἰκίας τοῦ κυβερνήτου, εἶναι τὸ πολιαρχεῖον, τὰ δικαστήρια, τρεῖς Διαμαρτυρομένων ἔκκλησιαι, Λατινικά τινα παρεκκλήσια, μία Γραικικὴ καὶ μία Ἀρμενικὴ ἔκκλησια, καὶ διάφοροι Ἰνδικοὶ καὶ Μωαμεθανικοὶ ναοί. Εἰς τὸ νότιον πλευρὸν τῆς πόλεως εὑρίσκεται νοσοκομεῖον καὶ φυλακή. Τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον διατρίβουν ὡς ἐπιτοπλεῖστον οἱ ἐντόπιοι, κείται πρὸς Βορρᾶν, συνίσταται δὲ ἀπὸ ῥυπαράς, ἀστρώτους, στενὰς ὁδοὺς· καὶ εἶναι καθ' ὅλα τὸ ἐναντίον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μέρους. Εἰς αὐτὸν ὑπάρχουν μὲν ὀλίγαι οἰκίαι δίστεγοι ἀπὸ πλίνθου, μὲ δῶματα ὡς τὰ ἴδικα μας· ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν κατοικιῶν εἶναι καλύβαι ἀπὸ λάσπην, σκεπασμέναι μὲ μικρὰ κεραμίδια, ἔχουσαι δὲ τοὺς τοίχους καμωμένους ἀπὸ φάθας καὶ βαρυβοκαλάμους· διεν καὶ πυρκαϊδα συμβαίνουν πολλάκις. Τὸ μέρος τοῦτο, καλούμενον ἡ Μέλαινα Πόλις, βρύει ἀπὸ κατοίκους. Ὄλοκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστίων συμποσοῦται εἰς 625,000, ἐκ τῶν ὅποιων τὸ ἐν τρίτον εἶναι Μωαμεθανοὶ, οἱ δὲ ἐπίλοιποι σχεδὸν ἀπαντες Ἰνδοί. Οἱ Χριστιανοὶ ἀνέβαιναν τὸ 1822 εἰς 13,138· ἔκτοτε πιθανὸν δτι ηγένησαν. Υπάρχουν δὲ εἰς τὴν Καλκούτταν καὶ ὀλίγοι Σιναί, καὶ ἄλλων θρησκειῶν τῆς Ἰνδίας ὅπαδοι. Τὰ περίχωρα τῆς πόλεως ταύτης εἶναι πολυανθρωπότατα· καθημέραν εἰσέρχονται εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰ προστεια καὶ ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ ὑπὲρ τὰς 100,000 ἀνθρώπων.

Τόσον ἀνυδρος εἶναι ἡ γῆ ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς Καλκούττας, ὥστε διατρυπήσαντες εἰς βάθος 140 ποδῶν, δὲν ηὗραν οὐδεμίαν πέγκην. Πολλοὶ κορμοὶ δένδρων ἀνεκαλύφθησαν 60 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἵσταμενοι ὅρθιοι, μὲ τὰς ρίζας καὶ τοὺς κλάδους αὐτῶν ἐντελεῖς. Λεπτὰ στρώματα ἀνθρακος καὶ γαλανοῦ πηλοῦ εὑρέθησαν 50 ἔως 60 πόδας ὑποκάτω τῆς ἐπιφανείας.

“Ολον σχεδὸν τὸ ἔξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Βεγγαλίας ἐνεργεῖται εἰς τὴν Καλκούτταν, ὅπου καὶ τὰ μεγαλύτερα ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναβαίνουν δὲ τοῦ ποταμοῦ, δστις ἔχει ἐνὸς μιλίου πλάτος εἰς καιρὸν πλημμύρας. Εἰς τὴν Κίναν ἔξαγεται ἀπὸ τὴν Καλκούτταν μεγίστη ποστῆς ὅπιον, ὡς καὶ νίτρον, μαργαρῖτα, κοράλιον, καὶ ὄρυζιον, ἀντὶ τῶν ὅποιων λαμβάνεται ἄργυρος. Τὸ μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐμπόριον περιλαμβάνει πάμπολλα

εἰδη. Τὰ μὲν εἰσαγόμενα εἶναι μέταλλα, οῖνος καὶ πνεύματα, ὑφάσματα, νήματα, ὄναλος, καὶ μεταλλουργήματα· τὰ δὲ ἐξαγόμενα, μετάξιον καὶ μεταξωτὰ χειροτεχνήματα, ἵνδικὸν, ζάχαρον, νίτρον, κτλ. Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν λαμβάνει πνεύματα καὶ οῖνον· τὴν ἀποστέλλει δὲ νίτρον καὶ ἵνδικόν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς δίδουν ἄργυρον καὶ χρυσόν ἡ μέταλλα καὶ χειροτεχνήματα ἀντὶ τῶν μεταξωτῶν, τοῦ ἵνδικοῦ, καὶ ἄλλων προϊόντων, τὰ ὅποια ἔξι αὐτῆς λαμβάνουν.

Τοὺς κατὰ πρῶτον ἐπισκεπτομένους τὴν Καλκούτταν ἐκπλήττει μεγάλως ἡ πλησμονὴ τῶν γυπῶν, ἵκτινων, κοράκων, καὶ γεράνων. Οἱ ἀρπαγες οὗτοι καθαρίζουν τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τὰς τροφὰς, ὅσας οἱ Εὐρωπαῖοι ρίπτουν ἐκεῖ τὸ ἐστέρας, μὴ δυνάμενοι τίποτε νὰ φυλάττωσι τὴν ἐπαύριον διὰ τοῦ κλίματος τὴν θερμότητα, καὶ διὰ τὴν ἐλλειψιν πενήτων, εἰς τοὺς ὅποιους νὰ τὰς δίδωσι· —καθότι τοὺς ἐντοπίους ἐμποδίζουν αἱ θρησκευτικαὶ προλήψεις νὰ μετέχωσιν αὐτῶν. Τοὺς ὄρνεις τούτους συμβοηθοῦν πολυάριθμοι ἀλώπεκες, θῶες (τσακάλια), καὶ ἀγριόσκυλοι, ἐξεπίτηδες ἐμβαίνοντες τὴν νύκτα εἰς τὸ πόλιν, καὶ τὸ πλέον δυσάρεστον ἀποτέλεσμα προξενοῦντες μὲ τοὺς μεριμνένους ὀλογυμούς των.

Εἰς τὰς ἀγορὰς ὑπέρπερισσεύουν παντὸς εἴδους χρέατα, ὄφαρια, λαχανικά, καὶ ὄπωρικά πολυποίκιλα καὶ νοστιμώτατα.

Οἱ Εὐρωπαῖοι κάτοικοι ἐσύστησαν διάφορα φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ, καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα. Μεταξὺ τούτων διαπρέπει ἡ Ἀστιακὴ Ἐταιρεία, θεμελιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰπκέως Γυλιέλμου Ἰώνου τὸ 1784. Τέσσαρα γυμνάσια διατηροῦνται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἐκ τῶν ὅποιων ἐν εἶναι Σανσκριτικὸν, ἐν Μωαμεθανικὸν, καὶ ἐν Ἀγγλο-Ἰνδικόν· βοηθεῖ προσέτι καὶ πολλὰ ἴδιαίτερα καταστήματα ἡ κυβέρνησις, σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν ἐντοπίων τέχνων, καὶ τῶν πτωχοτέρων Εὐρωπαίων. Υπάρχουν δὲ καὶ τινὰ ἐλεημονητικὰ συστήματα καὶ θρησκευτικαὶ ἐταιρεῖαι.

Ἡ Καλκούττα τιμᾶται μὲ θρόνον Μητροπολίτου, δστις λαμβάνει ἑτήσιον στιπρέσιον 5,000 λίτρας στηρλίνας.

ΝΟΗΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΟΤΗΣ.

ΔΕΝ μᾶς λανθάνει δτι τὰ ἐπόμενα δέλουν φανῆν ἀπίστευτα· μ' δλον τοῦτο, τὰ δημοσιεύομεν, λέγοντες ἀπλῶς δτι λαμβάνομεν αὐτὰ ἀπὸ περιοδικὸν εὐηπόληπτον. “Οτι μὲν ὑπῆρξαν τέκνα πολυμαθέστατα, εἶναι ἀναντίρρητον· ἐπίσης δμως ἀληθεύει, δτι ἡ πρωμότης αὐτη τοῦ νοδὸς δὲν προμηνύει καλόν· ὡς ἐπιτοπλεῖστον τοιαῦτα τέρατα δὲν μακροημερεύουν.

‘Ο Χριστιανὸς Ἐρρίκος Εἰνέκεν (Heinecken) ἐγεννήθη εἰς Λουβέκαν, Φεβρουαρίου 6, 1721, καὶ ἀπέθανεν Ιανουαρίου 27, 1725, δεῖξας τὰ πλέον ἐκπληκτικὰ σημεῖα νοερῶν δυνάμεων. Δέκα μηνῶν ἦμπο-